

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 123g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 6 alin. (4)
și 118 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012

(vânzarea masei debitoare)

CHIȘINĂU
26 februarie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dnei Maria Arhir, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 2 iunie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 26 februarie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textelor „prin publicare în registrul cauzelor de insolabilitate” din articolul 6 alin. (4) și „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dna Tamara Crăciun, în dosarul nr. 2i-105/2018, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de domnul judecător Vitalie Gușan, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. La 14 aprilie 2015, dl Gheorghe Baciuc a cerut intentarea procesului de insolabilitate a *Nectar Expo*.

4. Printr-o hotărâre din 9 iunie 2015, Curtea de Apel Chișinău a intentat procesul de insolabilitate în privința *Nectar-Expo*. Printr-o încheiere din 22 aprilie 2016, Curtea de Apel Chișinău a aplicat în privința debitorului procedura falimentului, iar lichidatorul desemnat a fost autorizat să demareze procedurile de valorificare și lichidare a masei debitoare.

5. La 8 februarie 2023, dna Tamara Crăciun, creditor și reprezentant al debitorului *Nectar Expo*, a contestat vânzarea bunurilor în cadrul licitației anunțate pentru data de 10 februarie 2023.

6. La 21 mai 2025, dna Tamara Crăciun a ridicat excepția de neconstituționalitate a textelor „prin publicare în registrul cauzelor de insolabilitate” din articolul 6 alin. (4) și „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

7. Printr-o încheiere din 27 mai 2025, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 9 Principiile fundamentale privind proprietatea

„(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

(2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.

(3) Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sunt factorii de bază ai economiei.”

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 34 Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngreunat.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a cetățenilor sau siguranța națională.

(4) Mijloacele de informare publică, de stat sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Mijloacele de informare publică nu sunt supuse cenzurii.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

[...]”

Articolul 126 Economia

„(1) Economia Republicii Moldova este economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă.

(2) Statul trebuie să asigure:

[...]

b) libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție;

[...].”

Articolul 127 Proprietatea

„(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

[...].”

9. Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 sunt următoarele:

Articolul 6 Citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces

„[...]

(4) Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și **prin publicare în registrul cauzelor de insolvență**.

(5) Înștiințarea și notificarea conform alin.(4) se consideră efectuată după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare.”

Articolul 118 Vânzarea masei debitoare

„(1) În cel mult 10 zile de la data aprobării de către comitetul creditorilor sau de către adunarea creditorilor a prețului inițial de vânzare, **lichidatorul formează loturi de bunuri pentru vânzare și stabilește data și locul licitației cu strigare, publicând un anunț** care va cuprinde informația prevăzută la art.129 alin.(9), cu excepțiile stabilite în prezentul articol.

(2) Licitația se organizează la sediul lichidatorului sau al debitorului ori în alt loc stabilit de lichidator și se va desfășura în decursul a 15 zile de la data publicării anunțului despre organizarea ei. Persoana la care se păstrează bunurile este obligată să asigure accesul publicului la ele.

(3) Sunt admise la licitație persoanele care au depus la timp cerere de participare, precum și documentele necesare, și care au plătit acout în mărimea stabilită de lichidator, dar nu mai mic de 2% din prețul inițial al bunurilor.

(4) Doritorii de a participa la licitație vor prezenta lichidatorului cerere de participare de un model stabilit, copia de pe documentul care confirmă depunerea acoutului pe contul bancar indicat în anunț, procură, după caz, pentru dreptul de a participa la licitație, alte documente prevăzute expres în anunțul despre organizarea licitației. Primirea cererilor și a documentelor se încheie cu 3 zile înainte de data licitației. Termenul nominalizat este unul de decădere.

(5) Lichidatorul înregistrează persoana care a depus cerere de participare la licitație. Dacă persoana nu a respectat cerințele referitoare la întocmirea și la prezentarea documentelor sau dacă nu are dreptul de a participa la licitație, lichidatorul respinge cererea. Motivul respingerii se comunică în scris persoanei, cu restituirea accontului.

(6) Nu pot participa la licitație, sub sancțiunea nulității absolute, **lichidatorul sau organizatorul licitației**, judecătorii instanței de insolabilitate, și nici rudele și afinii de gradul întâi și doi ai acestora și soții acestor rude și afini.

[...].”

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 141 din 16 iulie 2020 pentru modificarea Legii insolabilității nr. 149/2012 sunt următoarele:

„[...]

Art. II. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolul 73 alineatele (1)–(4) din Legea insolabilității nr.632/2001 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.139–140, art.1082).

(2) Prevederile de la articolul I punctul 2 și punctul 3 în partea ce ține de articolul 7 alineatul (1) se vor pune în aplicare din momentul în care registrul cauzelor de insolabilitate va deveni funcțional.

Art. III. – Guvernul, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va institui registrul cauzelor de insolabilitate în conformitate cu prevederile Legii nr.71/2007 cu privire la registre.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autoarei excepției de neconstituționalitate

11. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că articolul 6 alin. (4) din Legea insolabilității nu prevede obligația publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a anunțului privind desfășurarea licitației în cadrul căreia va fi valorificată masa debitoare. Deși publicarea anunțului reprezintă o condiție esențială a procedurii de valorificare a masei debitoare, prevederile referitoare la difuzarea informațiilor prin intermediul Registrului cauzelor de insolabilitate permit accesul privilegiat al administratorilor autorizați din cadrul altor proceduri și persoanelor apropiate lor la informațiile referitoare la vânzarea bunurilor debitorilor aflați în proces de insolabilitate și limitează accesul altor persoane care ar putea fi interesate de cumpărarea bunurilor debitorului. Această modalitate de informare restrânge dreptul de acces la informații în mod disproporționat.

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate afirmă că doar „prin publicarea în registrul cauzelor de insolabilitate” a informațiilor privind desfășurarea licitațiilor, transparența procedurii și informarea posibililor participanți cu privire la posibilitatea de a cumpăra bunurile scoase la vânzare nu este asigurată în mod eficient. Prin urmare, normele contestate permit valorificarea bunurilor la prețuri diminuate, contrar obligației statului de a prevedea măsuri de protejare a dreptului de proprietate al debitorului și al creditorilor. Totodată, normele contestate favorizează competiția neloială și creează un dezechilibru între agenții economici, pentru că unii pot fi privați de patrimoniu fără a fi despăgubiți în mod just.

13. Autoarea excepției afirmă că textul „prin publicare în registrul cauzelor de insolabilitate” din articolul 6 alin. (4) din Legea insolabilității contravine articolelor 9, 16, 20, 34, 46, 54, 126 și 127 din Constituție.

14. Referitor la textul contestat din articolul 118 alin. (6) din Lege, autoarea susține că legislatorul a omis să stabilească interdicția generală pentru administratorii autorizați de a participa la licitațiile în cadrul cărora sunt scoase la vânzare bunurile debitorului aflat în procedura falimentului. Autoarea consideră că membrii Uniunii Administratorilor Autorizați au un acces privilegiat la informațiile din registrul cauzelor de insolabilitate și pot influența procedurile de insolabilitate. Aceste circumstanțe și posibilitatea achiziționării unor bunuri la prețuri diminuate în mod nejustificat denaturează concurența, subminează încrederea în legalitatea procedurii falimentului și afectează dreptul de proprietate al debitorului și al creditorilor validați.

15. Autoarea pretinde că redactarea actuală a normei criticate creează premise pentru conflicte de interese între participanții la procesul de insolabilitate, pentru favoritism și compromite scopul licitației publice.

16. În opinia autoarei, participarea administratorilor autorizați la vânzarea bunurilor debitorului și publicarea exclusivă a anunțurilor de licitație în registrul cauzelor de insolabilitate afectează caracterul echitabil al procedurilor de valorificare a masei debitoare, iar persoanele prejudiciate nu pot să conteste în mod eficient implicarea administratorilor autorizați. În acest mod, este lezat dreptul la un proces echitabil.

17. Prin urmare, autoarea excepției afirmă că textul „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolabilității contravine articolelor 9, 16, 20, 46, 54, 126 și 127 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

18. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

19. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea insolabilității, ține de competența Curții Constituționale.

20. Curtea observă că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie textele „prin publicare în registrul cauzelor de insolabilitate” din articolul 6 alin. (4) și „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolabilității. Prevederile contestate nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

22. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care se contestă vânzarea bunurilor debitorului în cadrul unei licitații. Curtea a stabilit în jurisprudența sa, ca o condiție de admisibilitate a sesizării privind excepția de neconstituționalitate, și faptul că prevederile contestate trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei (DCC nr. 145 din 17 decembrie 2020, § 29; DCC nr. 9 din 26 ianuarie 2021, § 19; DCC nr. 84 din 25 iulie 2024, § 20).

23. Curtea constată că prevederile articolului 6 alin. (4), inclusiv textul „prin publicare în registrul cauzelor de insolvență”, în redactarea Legii nr. 141 din 16 iulie 2020, urmează să fie puse în aplicare din momentul în care registrul cauzelor de insolvență va deveni funcțional (a se vedea articolul II alin. (2) din Legea nr. 141 din 16 iulie 2020). În acest sens, Curtea reține că deși este prevăzut de articolul III din Legea nr. 141 din 16 iulie 2020, Registrul cauzelor de insolvență, deocamdată, nu este instituit.

24. În acest context, Curtea menționează că textul contestat nu este aplicabil în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, capătul excepției de neconstituționalitate privind textul „prin publicare în registrul cauzelor de insolvență” din articolul 6 alin. (4) din Legea insolvenței reprezintă o *actio popularis* și este inadmisibil în această cauză (DCC nr. 138 din 29 septembrie 2022, § 23; DCC nr. 64 din 29 iunie 2023, § 18).

25. Totodată, având în vedere că pe rolul instanței se află o contestație față de vânzarea bunurilor în cadrul unei licitații, Curtea admite că textul „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolvenței ar putea fi aplicat la soluționarea acesteia.

26. Curtea notează că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autoarei sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (DCC nr. 51 din 19 aprilie 2022, § 21).

27. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textul contestat contravine articolelor 9 (*principiile fundamentale privind proprietatea*), 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*), 126 (*economia*) și 127 (*proprietatea*) din Constituție.

28. Curtea a notat în jurisprudența sa că articolul 9 din Constituție comportă un caracter general și reprezintă imperative care stau la baza oricăror reglementări. Această normă nu poate fi invocată de sine stătător, ci numai în coroborare cu o altă prevedere din Constituție, care trebuie să fie aplicabilă (DCC nr. 26 din 22 februarie 2022, § 20). De asemenea, cu referire la incidența articolelor 23 și 54 din Constituție, Curtea reiterează că acestea nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale (DCC nr. 12 din 2 februarie 2023, § 20; DCC nr. 160 din 12 decembrie 2024, § 17).

29. Articolul 16 din Constituție devine incident numai atunci când se demonstrează existența unei ingerințe într-un drept fundamental (DCC nr. 39 din 25 aprilie 2024, § 24; DCC nr. 123 din 3 octombrie 2024, § 16).

30. Curtea reține că scopul Legii insolvenței este instituirea unei proceduri judiciare colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului insolvent (a se vedea articolul 1). Având prerogativa constituțională de a reglementa prin lege organică procedura de judecată a cauzelor de insolvență (articolul 115 alin. (4) din Constituție), legislatorul a prevăzut că la vânzarea masei debitoare în cadrul licitației publice nu pot participa, sub sancțiunea nulității absolute, lichidatorul sau organizatorul

licitației, judecătorii instanței de insolvabilitate și nici rudele și afinii de gradul întâi și doi ai acestora și soții acestor rude și afini.

31. În această cauză, autoarea excepției consideră că legislatorul trebuie să extindă interdicția participării la licitație și în privința **tuturor** administratorilor autorizați care nu participă la procesul de insolvabilitate a debitorului, pentru că aceștia au un acces privilegiat la informațiile înscrise în registrul cauzelor de insolvabilitate și **ar putea** influența procedurile de insolvabilitate. Curtea observă că Buletinul electronic „Registrul cauzelor de insolvabilitate”, accesibil pe paginile web <https://reginsolv.md/> și <https://www.uaam.md/>, este elaborat în baza Regulamentului privind organizarea și funcționarea Buletinului Electronic „Registrul Cauzelor de Insolvabilitate”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova din 7 martie 2024, și este gestionat de Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova. Totuși, registrul menționat *supra* nu trebuie confundat cu registrul cauzelor de insolvabilitate avut în vedere de articolul 6 alin. (4) din Legea insolvabilității, registrul care trebuie instituit de Guvern în baza articolului III din Legea nr.141 din 16 iulie 2020 și care, deocamdată, nu este funcțional.

32. Curtea reține că valorificarea masei debitoare se realizează în condițiile aprobate de adunarea creditorilor/comitetul creditorilor sau instanța de insolvabilitate (articolul 117 alineatele (4) și (5) din Legea insolvabilității). Procedura de valorificare și criteriile pe baza cărora poate fi modificat prețul de vânzare al bunurilor debitorului sunt reglementate prin lege. În vederea asigurării bunei-desfășurări a procedurii, Parlamentul a interzis participarea la licitație a persoanelor care decid și organizează nemijlocit licitația privind vânzarea masei debitoare, adică a lichidatorului sau organizatorului licitației, a judecătorilor instanței de insolvabilitate (a se vedea articolele 117 – 120 din Lege), precum și a extins această interdicție în privința rudelor și afinilor de gradul întâi și doi ai acestora și soților acestor rude și afini. Curtea observă că, în acest mod, legislatorul a asigurat protecția masei debitoare și nu permite înstrăinarea arbitrară a acesteia.

33. Referitor la extinderea interdicției de participare la licitație în privința administratorilor autorizați care nu sunt parte a procedurii de insolvabilitate, Curtea observă că autoarea nu a demonstrat în ce măsură participarea persoanelor care au calitatea de administratori autorizați și care nu sunt parte a procedurii, dar se înscriu la licitația de vânzare a unor bunuri ale debitorului, i-ar afecta dreptul de proprietate. Pretinsul acces privilegiat al administratorilor autorizați la informațiile înscrise în registrul cauzelor de insolvabilitate nu le permite acestora să influențeze prețul de vânzare al bunurilor din masa debitoare sau vânzarea masei debitoare în general.

34. Curtea nu poate reține afirmațiile autoarei sesizării potrivit căreia restrângerea „publicării anunțurilor de licitație” împreună cu interdicția de participare la licitație doar pentru lichidator și organizatorul licitației „reduce șansele ca bunurile debitorilor să fie valorificate la prețuri corecte”, fapt ce subminează principiul concurenței loiale (articolele 9 și 126 din Constituție), aduc atingere dreptului de proprietate (articolele 46 și 127 din Constituție), precum și că sunt contrare „exigențelor constituționale privind echitatea, egalitatea, proporționalitatea, transparența și protecția drepturilor fundamentale”.

35. Contrar celor menționate de autoare, Curtea reține că legislatorul a prevăzut că administratorul autorizat este o persoană fizică autorizată în condițiile legii, inclusă în Registrul administratorilor autorizați și care poate fi investită potrivit legii cu atribuții de supraveghere și/sau de administrare în cadrul procedurii de insolvență (articolele 2, 3 din Legea cu privire la administratorii autorizați nr. 161 din 18 iulie 2014). A stabilit că cadrul juridic al activității administratorului autorizat îl constituie prevederile Codului civil, Codului de procedură civilă, Legii insolvenței, Legii cu privire la administratorii autorizați, alte acte normative, precum și prevederile Codului deontologic al administratorilor autorizați, ale Codului de bune practici în activitatea administratorilor autorizați și ale Statutului Uniunii administratorilor autorizați (art. 5 din Legea nr.161/2014). Având în vedere multitudinea de acte normative, complexitatea activității de administrator autorizat și de lichidator în procedura falimentului, legislatorul a impus acestora anumite obligații profesionale, **inclusiv:** (i) să respecte principiile de activitate prevăzute de lege (articolul 4 din Legea nr.161/2014); (ii) să respecte jurământul depus (articolul 19 din Legea nr.161/2014); (iii) să evite conflictele de interese (art. 29 din Legea nr.161/2014, art. 188 din Codul civil) și să le declare instanței de insolvență dacă au existat anterior sau au apărut după desemnare (articolul 63 alin. (5) din Legea nr.149/2012); (iv) să-și exercite atribuțiile cu diligența unui bun profesionist (articolul 68 alin. (1) din Legea insolvenței); (v) să nu divulge secretul comercial și să respecte confidențialitatea informației de care a luat cunoștință în exercitarea obligațiilor sale profesionale (articolul 30 alin. (1) din Legea nr.161/2014).

36. De asemenea, legislatorul a prevăzut că, fiind desemnat de instanță să conducă activitatea debitorului în procedura falimentului, lichidatorul are obligația să „valorifice și/sau să lichideze neîntârziat, în condiții cât mai avantajoase și în momentul cel mai potrivit, masa debitoare” (art. 117 alin.(1)), precum și că vânzarea bunurilor la licitație să fie orientată spre „valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor” (articolul 68 alin. (2) din Legea insolvenței). Pentru aceasta, legislatorul a prevăzut că lichidatorul „[...] trebuie să acționeze conform nivelului de competență și diligență corespunzătoare cunoștințelor, competenței și experienței pe care le deține, precum și celor care se pot aștepta de la un bun administrator” (articolul 187 din Codul civil) și să organizeze licitația de vânzare a masei debitoare în așa fel încât despre ea să afle un număr cât mai mare de persoane interesate în cumpărarea bunurilor debitorului. Din acest punct de vedere, Curtea consideră că legiuitorul nu l-a obligat pe lichidatorul-organizator de licitație doar la publicarea formală a informației despre bunurile debitorului insolvent scoase la vânzare. Eventuala publicitate trebuie să fie efectivă și să asigure „valorificarea cât mai eficientă” și „în condiții cât mai avantajoase” a masei debitoare.

37. Prin urmare, Curtea nu poate reține criticile autoarei excepției referitoare la ingerința în exercițiul dreptului de proprietate al debitorului prin omisiunea de a stabili interdicția de participare la licitație a tuturor administratorilor autorizați. În acest sens, legislatorul a asigurat protecția masei debitoare prin prevederile articolului 118 alin. (6) din Legea insolvenței și statutul juridic

al lichidatorului în procesul de insolvență, obligațiile acestuia și răspunderea prevăzută de lege.

38. Referitor la aspectul procedural al dreptului de proprietate, Curtea reține că statul are obligația de a institui proceduri judiciare care implică garanții suficiente și care le permit instanțelor naționale să soluționeze în mod eficient și corect orice litigii între persoane private, precum și între indivizi și stat (DCC nr. 110 din 6 septembrie 2022, § 31).

39. Autoarea sesizării pretinde că este afectat caracterul echitabil al procedurilor de vânzare a masei debitoare prin faptul că persoanele prejudiciate nu pot să conteste în mod eficient implicarea administratorilor autorizați. În acest sens, Curtea observă că debitorul poate face opoziție la vânzarea bunului în fața instanței de insolvență. Legislatorul a prevăzut că instanța de insolvență va soluționa opoziția printr-o încheiere motivată, care poate fi contestată cu recurs de părțile vizate în ea (articolul 131 alin. (6) din Legea insolvenței). De asemenea, persoana interesată poate contesta rezultatele licitației (articolul 121 alin. (2)). În cazul în care rezultatele licitației sunt contestate din cauza încălcării procedurii de înscriere sau de desfășurare, bunurile adjudecate nu se vor ridica pentru trimiterea lor adjudecătorului. În astfel de situații, bunurile vor fi transmise câștigătorului licitației după soluționarea litigiilor. Dacă rezultatele licitației sunt anulate după transmiterea bunurilor, cumpărătorul va fi obligat să le restituie (articolul 121 alin. (2) din Legea insolvenței).

40. Curtea notează că cerința de a motiva încheierea adoptată pe marginea opoziției sau a contestației și posibilitatea de a contesta cu recurs actul adoptat de instanța de insolvență reprezintă o garanție procesuală suficientă din perspectiva articolului 20 din Constituție și debitorul își poate apăra dreptul de proprietate. Așadar, exercițiul dreptului de proprietate nu este afectat în această cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 15 din 16 februarie 2023, § 23; DCC nr. 177 din 12 decembrie 2023, § 22).

41. Referitor la capătul sesizării care susține existența unei ingerințe în articolul 126 din Constituție, Curtea precizează că acest articol obligă statul să asigure, *inter alia*, libertatea comerțului și a activității de întreprinzător și protecția concurenței loiale (DCC nr. 17 din 21 martie 2024, § 38).

42. Curtea observă că textul contestat de autoarea excepției și opțiunea legislatorului de a stabili persoanele care nu pot participa la licitațiile de vânzare a masei debitoare nu denaturează concurența și libertatea comerțului. În acest caz, Curtea observă că argumentele formulate în sesizare susțin, la modul abstract, existența unor riscuri care ar putea afecta principiul concurenței loiale prin reducerea șanselor altor persoane de a se înscrie și de a participa la licitațiile publice de valorificare a masei debitoare. Curtea nu poate confirma existența acestor riscuri, de vreme ce informația privind vânzarea masei debitoare în cadrul licitațiilor este publică.

43. Pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (4) lit. c) și d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textelor „prin publicare în registrul cauzelor de insolvență” din articolul 6 alin. (4) și „lichidatorul sau organizatorul licitației” din articolul 118 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dna Tamara Crăciun, în dosarul nr. 2i-105/2018, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 26 februarie 2026
DCC nr. 27
Dosarul nr. 123g/2025*